

ΜΗΧΑΛΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαξ ἡ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑκάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἐξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΙ ΣΥΜΜΑΧΙΑΙ

Ἐν τῷ «Αἰῶνι» τῆς προχθὲς ἐδημοσιεύθη μακρὰ μελέτη περὶ τῆς θέσεως τῆς Ἑλλάδος ἀπέναντι τῶν υἱοσταμένων καὶ ἐπιδιωκομένων ἐν Εὐρώπῃ συμμαχιῶν. Συντάκτης τῆς ἐν λόγῳ μελέτης, ἐφ' ὅσον ἠδυνήθημεν νὰ μαντεύσωμεν, φαίνεται ὁ κ. Ἀθανάσιος Παπᾶ Λουκά Εὐταξίας, ὁ γνωστός ἀνταποκριτὴς τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κολωνίας.»

Ὁ ἐν λόγῳ ἀρθρογράφος, παραδεχόμενος ὡς γεγονός τὴν αὐстроγερμανικὴν συμμαχίαν, εἰς ἣν λόγῳ μὲν ἐμπαθείας καὶ πεισματος ἡ Ἰταλία, λόγῳ δὲ συμφερόντων καὶ ἀντιπαθείας πρὸς τὴν Ρωσίαν ἡ Σερβία καὶ ἡ Ρουμανία προσεχώρησαν, βλέπει ἀντιτασσομένην εἰς τὸν αὐстроγερμανικὸν τοῦτον σύνδεσμον ἄλλην συμμαχίαν μεταξὺ Ρωσίας, Γαλλίας, Μαυροβουνίου καὶ Βουλγαρίας. Καὶ τὴν μὲν πρώτην συμμαχίαν βλέπει συντελουμένην δαπάναις τῆς Ρωσίας, τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Αὐστρίας· δηλαδὴ παραδέχεται ὅτι μερικαὶ τῶν συμμάχων θὰ φάγωσιν αὐταὶ ἑαυτάς· τὴν δὲ δευτέραν δαπάναις πάλιν τῆς Τουρκίας καὶ ὅλων τῶν ἡγεμονικῶν οἰκῶν τῆς Ἰλλυρικῆς χερσονήσου. Εἰς τὴν Τουρκίαν χορηγεῖ ὁ πολὺς συμμαχογράφος τὸ ἀνεξήγητον πρόσωπον πλήρους οὐδετερότητος. Οὐδετέραν δὲ παραδέχεται καὶ τὴν Ἀγγλίαν, ἐκτὸς ἐάν, ἐλθόντων εἰς τὰ πράγματα τῶν συντηρητικῶν, προσχωρήσῃ αὕτη εἰς τὸν αὐстроγερμανικὸν σύνδεσμον.

Ἀπέναντι λοιπὸν τῶν ἐνδεχομένων τούτων ἐξετάζει τὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος, ἀφοῦ πρότερον ἀναμετρήσῃ τὰ ἀποτελέσματα τῆς νίκης τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἑτέρας τῶν δύο ἐνώσεων.

Ἐν περιπτώσει νίκης αὐстроγερμανικῆς, πλὴν τῶν ἁλίων ἀκρωτηριάσεων, περιτομῶν, νεοπλασμάτων, ἅπερ κατὰ τῶν ἐπὶ τοῦ χάρτου, ἡ βόρειος Μακεδονία πίπτει γέρας εἰς τὴν Σερβίαν. Ἡ δὲ νότιος Μακεδονία καὶ ἡ ἄνω Ἡπείρου γέρει εἰς τὴν Αὐστρονίαν. Συγχρόνως σύμπασα ἡ Θράκη τάσσεται ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιτροπὴν αὐτῆς· ἡ Τουρκία σχεδὸν ἐξορίζεται τῆς Εὐρώπης—ὡς ἀμοιβὴ βεβαίως τῆς οὐδετερότητος ἣν πρόκειται, κατὰ τὸν ἀρθρογράφον, νὰ φύλῃ κατὰ τὸν πόλεμον.

Ἐάν ὅμως ἡττηθῇ ἡ αὐстроγερμανικὴ συμμαχία, τότε εἰς μὲν τὸ Μαυροβούνιον προσαρτᾶται ἡ βόρειος Μακεδονία μετὰ τῆς ἄνω Ἡπείρου, εἰς δὲ τὴν Βουλγαρίαν ἡ Θράκη,

καὶ μὲ τὸν καιρὸν ἡ νότιος Μακεδονία, μὲ τὸν καιρὸν δὲ ἀκόμη καὶ αὕτη ἡ κυρίως Ἑλλάς.

Ὁ ἀναγνώστης βεβαίως περιμένει μετὰ τὴν σύντομον αὐτὴν ἀνάλυσιν τῆς περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν δύο ἀντιμετώπων συμμαχιῶν μελέτης τοῦ κ. Εὐταξίου, ὅτι ὡς συμπέρασμα διὰ τὴν Ἑλλάδα τῆς μακρᾶς διατυπώσεως τῶν καταστρεπτικῶν διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν συνεπειῶν τῆς νίκης τῆς μιᾶς συμμαχίας καὶ τῶν συνεπειῶν τῆς νίκης τῆς ἄλλης συμμαχίας, ἤθελε παραδεχθῇ ὅχι μόνον τὴν πλήρη ἀποχὴν καὶ ἀπὸ τῆς μιᾶς καὶ ἀπὸ τῆς ἄλλης, ἀλλὰ καὶ τὴν πλήρη καταπολέμησιν καὶ τῆς μὲν καὶ τῆς δέ. Ἡ φυσικὴ λογικὴ ἐκάστου ἀπέναντι δύο ἐχθρῶν, ἐχόντων κατ' αὐτοῦ ὑψωμένον τὸν λύκον τοῦ πυροβόλου ἢ προβολόντων ἐναντίον του τὴν αἰχμὴν ἐγχειριδίου, μίαν καὶ μόνην θὰ τῷ ἐπέπνεεν ἰδέαν σωτηρίας, νὰ ρῆξῃ ὁδὸν ἀνὰ μέσον τῶν δύο καὶ νὰ διαφύγῃ οὕτως ἀφροτέρους. Ἐάν δὲ ἐπρόκειτο νὰ πέσῃ, εἰς πάντα γενναῖον ἄνδρα, σώζοντα ἄρτια τὰ ἀνδρικὰ γνωρίσματα, θὰ τῷ ἦτο ἀδιάφορον ἂν ἐκ μιᾶς ἢ δύο ἢ καὶ πλειόνων βολῶν θὰ ἐπιπτεν.

Ἄλλ' ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς γερμανικῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κολωνίας» κ. Εὐταξίας ἀλλοίαν ὁλως ἔχει ἰδέαν περὶ τοῦ ἀπλουστάτου αὐτοῦ ἐνστίκτου τῆς αὐτοσυντηρήσεως. Ὡς Ἕλλην συγκεντρώνει τὴν εὐλάβειάν του εἰς μόνα τὰ ἀρχαῖα ρητὰ, καὶ αὐοῖν, λέγει, κακοῖν προκειμένοις, ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς» δογματίζει, ἀφείλουσι νὰ ηριφθῶσιν εἰς τὴν αὐстроγερμανικὴν συμμαχίαν, θεωροῦντες ὅτι πᾶσι περιπτώσει αὐτὴν ὡς τὸ μὴ χεῖρον κακόν.»

Βλέπετε ὅτι ὁ κ. Εὐταξίας προκειμένου περὶ τῆς Ρουμανίας παραδέχεται ὅτι δύναται νὰ ὑπαγορεύσῃ ὄρους εἰς τὸσον ἰσχυροῦς συμμάχους, ὡς τὴν Γερμανίαν καὶ τὴν Αὐστρονίαν, ὅταν πρόκειται νὰ προσέλθῃ μέλος τῆς συμμαχίας τῶν προαγγέλλει μάλιστα ὅτι διὰ μακρῶν θέλει μᾶς τὴν ἀποδείξει μεγάλην δύναμιν, λαμβάνοντα ὅλην τὴν ρωσικὴν Βεσσαραβίαν γινομένη κυρία ἀμφοτέρων τῶν ὀχθῶν τοῦ Δουνάβους, ἐκτεινομένη μέχρι Ρουτσουκίου, προσαρτῶσα δὲ καὶ τὰς ἐν Αὐστρίᾳ ρουμανικὰς ἐπαρχίας. Προκειμένου δὲ περὶ τῆς Σερβίας τὰ αὐτὰ δικαιώματα ἀναγνωρίζει καὶ εἰς αὐτήν. Ἀλλὰ περὶ Ἑλλάδος καὶ Ἑλληνισμοῦ γράφων, ὡθεῖ καὶ ἐκεῖνην καὶ αὐτὸν νὰ ριφθῶσιν ἄνευ ὄρων, οἰκνεῖ ἀνατιθέμενοι εἰς τὸ ἔλεος τοῦ νικητοῦ, εἰς τὴν αὐстроγερμανικὴν συμμαχίαν.

Ὑπάρχει παράδοσις ἱστορικὴ μαρτυρουμένη διὰ γεγονό-

των ὅτι ἅγιοι τινες Ἰνδοὶ κατώρθωσαν νὰ διακόψωσιν ἐν ἑαυτοῖς πᾶν φαινόμενον ἔχνος ζωῆς καὶ νὰ ταφῶσι ζῶντες ἐπὶ μίαν μέχρι δύο ἐβδομάδων, ὑπὸ τὰ ὄμματα τοῦ μονάρχου καὶ φρουρὰν στρατιωτικὴν, νὰ νεκρῶσιν αὐτὴν καὶ ἐπειτα ἀποφύγῃσιν διανύσει τὸ ἐπηγγελμένον στάδιον τῆς νεκροφανείας. Εἰς τὴν δοκιμασίαν λοιπὸν αὐτὴν θέλει νὰ βάλῃ τὴν Ἑλλάδα ὁ κ. Εὐταξίας, χωρὶς ὅμως νὰ ἔχῃ ἔξιότητες Ἰνδοῦ ἁγίου, διότι ἡμεῖς ἀκόμη δὲν τὸν ἠκούσαμεν δι' ἄριστον, ὥστε νὰ μᾶς ὑποσχεθῇ ὅτι ἀποφύγῃ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν Ἑλληνισμόν ἐπὶ δὲν ζεύρομεν πόσους αἰῶνας ὑπὸ αὐστριακὴν κυριαρχίαν, κατόπιν θὰ ἴδῃ ἀγγέλου ἐξ οὐρανοῦ καταβαίνοντος ἵνα κυλίσωσι τὸν λίθον καὶ ἀναβιώσωσιν ἐκ τοῦ τάφου οἱ νεκροί.

Νὰ εἶχε τοῦλάχιστον τὴν δόξαν τῆς πρωτοτυπίας ὑπὲρ ἑαυτοῦ ὁ ἀερογράφος τοῦ «Αἰῶνος», διὰ νὰ ἐξηγήσωμεν τὸν φιλαυστριασμόν του διὰ τῆς καινομανίας! Ἀλλὰ τὸ δοκίμιον τῆς ὑποταγῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Αὐστρον εὐτυχῶς τὸ πρῶτον προήλθεν ἐξ αὐστριακοῦ ἐδάφους, ὑπὸ τοῦ Τριεστίνου συντάκτου τῆς «Νέας Ἡμέρας»· ἀλλὰ καὶ ἡ δευτέρα δοκιμὴ δὲν εἶνε καθαρῶς ἑλληνικὴ, ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὁ τίτλος τοῦ γράφοντος ὡς ἀνταποκριτοῦ τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κολωνίας».

Ἡ ἐνστάσις τῶν αὐστριακῶν θὰ εἶνε αὕτη καὶ μόνη: Λοιπὸν, ἀποκρούετε τὰς συμμαχίας; Καὶ τότε τί θὰ κάμετε; Δὲν ἀποκρούομεν καμμίαν συμμαχίαν, ὅπως καὶ ἄλλοτε ἀπαντῶντες εἰς τὴν «Νέαν Ἡμέραν» εἶπομεν· ἀλλὰ καὶ δὲν παραδιδόμεθα εἰς οὐδεμίαν συμμαχίαν· διότι ἂν τὸ ἡττᾶσθαι εἶνε ἀνθρώπινον, τὸ παραδίδεσθαι ἀνευ ἀντιστάσεως εἶνε αἰσχρὸν. Καὶ διατί θὰ θυσιάσωμεν ἀναιμάκτως καὶ τὴν Ἠπειρὸν, καὶ τὴν Θράκην, καὶ τὴν Μακεδονίαν; Καὶ διατί δὲν θὰ δυνηθῶμεν καλῶς κυβερνώμενοι νὰ μορφώσωμεν δύναμιν ὅχι διακοσίων χιλιάδων τοῦ κ. Τριούπη, ἀλλὰ βεβαιωτάτων ἑκατόν; Καὶ διατί ἔχοντες τὴν ἰσχὺν ἡμῶν ὡς φίλοι δὲν θὰ ἔχωμεν διπλάσιαν τοιαύτην ὡς ἐχθροί; Καὶ διατί δὲν θὰ γίνωμεν ἡμεῖς οἱ ἀληθεῖς ταραξίαι τῆς Ἀνατολῆς, δυνάμενοι νὰ προσεταιρισθῶμεν ἕστω καὶ διὰ θυσιῶν τοὺς Ἀλβανούς καὶ ἔχοντες τὰ δύο τρίτα τῆς Μακεδονίας καὶ πολλὴν Θράκην ὑπὸ τὴν διάθεσίν μας; Καὶ διατί δὲν θὰ ἐκλέξωμεν τὸν σύμμαχον τῆς ὥρας καὶ τῆς στιγμῆς, ἀποφύγῃ δὲν δυνάμεθα προηγουμένως νὰ ἐκλέξωμεν συμμάχους, τοῦ κ. Εὐταξίου προτείνοντος ἡμῖν ἐκ τῶν προτέρων ὅχι συμμάχους, ἀλλὰ νικητὰς; Ποῖον ἔθνος κατέπεσε τόσοσὸν πολὺ, ἡλαττώθη τόσοσὸν πολὺ ἥθικως, ῥηθάνθη τοιαύτην ἐκλυσιν δυνάμειν, ἀπέπτυσσε πᾶσαν ψυχὴν, διὰ νὰ ἐκλέξῃ ἐκ τῶν προτέρων τὸν κατακτητὴν αὐτοῦ; Εἰς ποίαν σελίδα τῆς ἐθνικῆς μας ἱστορίας ἀνεκάλυψε τὸ αἶσχος τοῦτο τὸ ἐθνικὸν ὁ κ. Εὐταξίας καὶ συμβουλεύει νὰ τὸ διπλώσωμεν τώρα καὶ νὰ τὸ παχύνωμεν, βαπτιζόμενοι οἱ χοῖροι τῶν ἐθνῶν καὶ οἱ Ἰουδαῖοι τῶν φυλῶν;

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὰ τῶν ἐπισήμων ὑποψηφιοτήτων πάλιν ἐθαλψαν· ὁ κ. Σκουζὲς δὲν ἀκούεται· ἀκούεται δὲ τώρα ὁ συνταγματάρχης τοῦ ἱππικοῦ κ. Σούτζος.

Τηλεγράφημα σημερινὸν ἐξ Ἀρτας ἀγγέλλει τὴν σύλληψιν τοῦ διαβοσήτου ληστάρχου Γ. Σουλιώτου κρυμμένον εἰς

τὸ σπήτι τοῦ Ν. Καλλίνης ὡς κλεπταποδόχου. Ὁ ἐν λόγῳ λήσταρχος ἐξηκολούθει νὰ τρέχῃ τὰ βουνὰ καὶ τοὺς κάμπους ἀπὸ τοῦ 1877 μέχρις Αὐγούστου ε. ε. κατ' ἀρχὰς μὲν ὡς ὑφιστάμενος ὑπὸ τὸν Νταβέλην· κατόπιν δὲ ἐνωθεὶς μετὰ τῆς συμμορίας τοῦ Λεωνίδα Χατζῆ Μπίρου ἀπετέλεσεν ἰδίαν συμμορίαν· ὡς ἀρχηγὸς ἐνήργησε πλείστας αἰχμαλωσίας ὀθωμανῶν καὶ χριστιανῶν ἐν Ζαγορίῳ καὶ ἄλλα· χού. Μεταξὺ τῶν αἰχμαλώτων του ἦσαν καὶ καϊμακάμηδες καὶ συμβουλῖον ὀλοκλήρον καὶ ὁ Μεχμέτ πασσάς τοῦ μακεδονικοῦ σανδζακίου, πλείστους δὲ φόνους ἔκαμε, πρὸ δύο δ' ἐτῶν ἐν Θεσσαλίᾳ ἐλθόντες τὸν Μεχμέτ βέην. Πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν περιώδευσεν Πειραιᾶ, Πάτρας καὶ Λευκάδα.

Ἡ Νομαρχία κατήγγειλε τὰς ἐφορευτικὰς ἐπιτροπὰς τῶν ἐκλογικῶν τμημάτων Ἀθηνῶν τῆς 3ης Ἰουλίου, διότι δὲν συνεμορφώθησαν πρὸς τὰς κειμένας διατάξεις περὶ παραδόσεως τῶν ἐκλογικῶν εἰδῶν μετὰ τὸ πέραν τῆς ἐκλογῆς εἰς τὴν Στρατιωτικὴν δύναμιν. Ὡστε λόγος ἀκυρώσεως;

Ἐξεδόθησαν ἀρκετὰ ἀργὰ, ἀλλὰ πάλιν καλὰ, τὰ ἐντάλματα συλλήψεως κατὰ τῶν ἐν Δήλῳ παραβάντων τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις καὶ ἐφυλακίσθησαν οἱ καθ' ὧν τὰ ἐντάλματα. Ὁ ἐκ Σύρου ἀνταποκριτὴς μας ἐπιστέλλων ἡμῖν ἐκέλευεν τὴν εἰδῆσιν, ἐκφράζει τὴν ἀπορίαν του πῶς συγχρόνως δὲν ἐτιμωρήθησαν καὶ ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τῶν σκαπανέων καὶ ὁ δόκιμος τοῦ βασ. ναυτικοῦ καὶ ὁ ἐπιστάτης τοῦ λοιμοκαθακτηρίου καὶ δύο τηλεγραφεῖται καὶ εἰς ἐνωμοτάρχης καὶ εἰς λοχίας καὶ χωροφύλακες καὶ σκαπανεῖς, οἵτινες ὅλοι ἐν σώματι μετέβησαν εἰς τὸ λοιμοκαθακτήριον καὶ ἐμέθυον καὶ ἐσυμποσίαζον καὶ ἠτέλγαινον καὶ ἐλευθεροκοινῶνουν. Ἡμεῖς ὅμως δὲν ἐκφράζομεν τὴν ἰδικὴν μας, διότι ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ τιμωρῶνται ὑπὸ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν ἀρχῶν μας ὅλοι οἱ κακουργοῦντες, ἡ Ἑλλάς ὅλη θὰ μετεβάλλετο εἰς φυλακὴν.

Κατὰ νεωτέρας εἰδήσεις, ἐξεδόθησαν ἐντάλματα συλλήψεως κατὰ τοῦ ὑπολοχαγοῦ ὑπηρεσίας, Κρίτσα, νομίζομεν, τοῦ δοκίμου τοῦ ναυτικοῦ Ἀννίβα Λάσκου, τοῦ ἐπιστάτου Ἰω. Δούνια, τοῦ τηλεγραφεῖτου Μαλατέστα, τοῦ ἐνωμοτάρχου τῆς ὑπηρεσίας, τοῦ φύλακος Καρτεροῦ καὶ ἄλλων.

Φαντασθῆτε τώρα ὑπηρεσίαν λοιμοκαθακτηρίων ὑπὸ τὸν ἀρχίατρον Λομβάρδον.

Χαριστάτη σκηνὴ συνέβη σήμερον τὸ πρῶτ' ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Πτωχὸς διανομὴς τῶν «Καιρῶν» τοῦ Κανελλίδου, μὴ γνωρίζων οὔτε τὸν κύριόν του οὔτε τὸν κύριον τοῦ κυρίου του, ἄρῃσε τὸ φύλλον εἰς ἓνα τῶν δύο ἀπὸ τινος φρουρούντων ἀστυνομικῶν κλητῆρων. Ὁ ἄλλος ὅμως ἰδὼν τὴν κεφαλίδαν, ὁρμᾷ κατόπιν τοῦ συναδέλφου του καὶ «δὸς το πῖσου, βρέ», φωνάζει μετ' ἀπελπισίας. Ὅτε κυνηγοῦν καὶ οἱ δύο τὸν διανομέαν, νὰ τοῦ δώσουν πῖσω τοὺς «Καιρούς.» Ὡς ἦθη, ὦ καιροί!

Τὸ πρῶτον δημόσιον κατὰσκημα τὸ ὁποῖον ἐν ἀγγαλίᾳσε ἔχαιρετήσαμεν περιελθόντες σήμερον τὰς καινουργεῖς καὶ ἐπαστραπτούσας αἰθούσας καὶ διαδρόμους του εἶνε τὸ τῶν Ταχυδρομείων, ὀφειλόμενον ἤδη εἰς μοναδικὸν ζῆλον τοῦ κ.